

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **L. H.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021, č. j. KUJCK 118975/2021, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 7. 2022, č. j. 55 A 9/2021-42, ve znění opravného usnesení ze dne 4. 8. 2022, č. j. 55 A 9/2021-50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalobci se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2020, č. j. MUCK 63596/2020/ODSH/Va, Městský úřad Český Krumlov uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se dopustil tím, že dne 30. 9. 2020 v čase 9:00 hodin při řízení nákladního vozidla zn. X, RZ X, na silnici II. třídy č. X, ve směru jízdy od obce K. do obce C. v obci K. v blízkosti autobusové zastávky (na GPS pozicích X), překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Nejvyšší dovolená rychlost v daném místě byla 50 km/hod; překročil ji tedy nejméně o 19 km/hod. po odečtení možné odchylky měření radaru +/- 3 km, a porušil tím § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Dále byl žalobce prvostupňovým rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že nesplnil povinnost podle § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona o silničním provozu a na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Za uvedené přestupky uložil správní orgán I. stupně žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Žalobci byla současně uložena povinnost nahradit náklady

řízení ve výši 1 000 Kč. K jeho odvolání pak žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 2. 2021, č. j. KUJCK 24427/2021 (dále jen „první rozhodnutí žalovaného“) zrušil prvostupňové rozhodnutí a řízení zastavil v části, týkající se nepředložení řidičského průkazu; ve zbytku pak prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

[2] V této věci rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) opakovaně. Nejprve rozsudkem ze dne ze dne 19. 7. 2021, č. j. 55 A 4/2021-42 (dále jen „první rozsudek“) zrušil první rozhodnutí žalovaného, neboť shledal důvodnou námitku směřující proti nezákonnému postupu žalovaného. Ten přes dotaz zmocněnce žalobce v rozporu s § 15 odst. 4 správního řádu nepodal informaci o oprávněné úřední osobě, která se měla podílet na rozhodování ve věci; věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[3] V nyní posuzované věci pak krajský soud přezkoumával v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného. Žalovaný v průběhu řízení o nyní napadeném (v pořadí druhém) rozhodnutí opět žalobce nepoučil o oprávněné úřední osobě. Soud proto shledal žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalobci totiž žalovaný opakovaně nesdělil jméno oprávněné úřední osoby rozhodující o věci, tím postupoval v rozporu se závazným názorem krajského soudu vysloveným v prvním rozsudku.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[4] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Dle stěžovatele krajský soud (v druhém rozsudku) nepostupoval v souladu s ustálenou judikaturou, neboť dle jeho názoru nebyl žalobce jakkoliv zkrácen na svých právech. O námitce podjatosti sice stěžovatel nerozhodl usnesením, ale neformálně žalobci oznámil, že námitka není důvodná.

[6] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu

pokračování

učinít judikurní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Kasační stížnost není přijatelná.

[9] Stěžovatel namítal, že krajský soud postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, jelikož zrušil napadené rozhodnutí, i když jeho vada nemohla mít dopad do práv žalobce. S tímto názorem kasační soud nesouhlasí. Krajský soud zcela v souladu s ustálenou judikaturou zrušil napadené rozhodnutí z důvodu, že stěžovatel nerespektoval závazný právní názor soudu (např. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25, č. 442/2005 Sb. NSS, ze dne 27. 9. 2022, č. j. 3 Ads 94/2020-37, ze dne 8. 9. 2022, č. j. 5 Azs 347/2021-27, nebo ze dne 3. 6. 2022, č. j. 7 Afs 174/2020-37). Touto judikaturou se krajský soud řídil. Stěžovatel v napadeném rozhodnutí nepostupoval v souladu se závazným právním názorem krajského soudu, proto soud rozhodnutí správně zrušil a vrátil jej stěžovateli k dalšímu řízení.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v případě napadeného rozsudku neshledal žádné zásadní pochybení krajského soudu. Ten se svým postupem neodchyluje od citované judikatury, která je jednotná. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, pročez nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 83/2021-28). Žalovaný (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

